

PEPELČICA

LUŽIŠKO-SRBSKA PRAVLJICA

Neka bogata grajska gospoda je imela hčer, Pepelčico po imenu. Bila je zelo lepa, toda tudi jako neubogljiva in trmasta deklica. Zaman so si roditelji prizadevali, da bi jo poboljšali. Vsi opomini so bili bob ob steno. Vsak dan je izginila iz gradu in se potepala po gozdu. Nazadnje se je oče razjezil in zapodil hčer, rekoč: »Ti nisi več moj otrok; od zdaj naprej boš opravljala v gradu nižje posle kot kaka dekla. Ne hodi mi več pred oči.« — Tedaj je milo zajokala, toda če je še tako tožila, ji ni nič pomagalo: morala je ubogati. Nekoč pa se je zgodilo, da je izginil graščakov zlati prstan in nihče ni vedel, kako se je to pripetilo. Vsi

so iskali prstan, toda nihče ga ni našel. Ko je prihodnji dan sedel graščak pri kosilu, je našel svoj izgubljeni zlati prstan v jedi. Takoj je poklical kuharico in jo vprašal, kje je zlati prstan imela ali ga našla in zakaj ga ni že včeraj prinesla. Kuharica je jokaje odgovorila: »Ne morem nič za to in o prstanu nič ne vem.« Tedaj je pozval gospod Pepelčico, jo strogo pogledal in vprašal: »Kaj je s prstanom?« Pepelčica je rekla: »Prstan sem našla v smeteh! Sama ti nisem smela stopiti pred oči, zato sem dala prstan v jed in ga tako poslala z obedom gori v jedilnico!« Potem je začela glasno jokati in prositi: »Odpusti mi mojo dosedanja nepokorščino.«

Ta prošnja in znova najdeni zlati prstan so zelo razveselili očeta in odpustil je svoji hčerki njeno prejšnje vedenje. Pepelčica je smela zopet k svojim staršem in je ostala poslušna do danes.

O VELIKANIH

Pred kratkim je umrl v Bukarešti rumunski velikan Mitu Gogea, star 21 let. Velikani pravijo ljudem, katerih telesna višina presega običajno človeško velikost, namreč 175—205 cm. Nad 205 centimetrov visokih ljudi je med vsem prebivalstvom naše zemlje približno pet do šest odstotkov. Navadno imajo taki ljudje sorazmerno zelo majhno glavo, kratke hrbtenice, dolge roke in noge, ožja ramena in sploh vse dele telesa v čudnem, neobičajnem razmerju med seboj. Velikani imajo močno razvito, naprej štrlečo spodnjo čeljust. Njihove mišice niso dobro razvite in zato orjaki tudi niso posebno močni. Gogea je tehtal 185 kilogramov in meril 242 centimetrov, pa je dvignil komaj 170 kg. Duševno so orjaki zelo slabo razviti in bi jih lahko primerjali z otroki. Med ženskami je zelo malo velikank; tudi se velikanstvo ne podeduje iz roda v rod. Navadno jim

začno šele okrog 10. leta silno rasti kosti. Orjaki imajo močno razvite le prebavne dele telesa. Ruski velikan Fedor Mahnov, ki je bil rojen l. 1881. v Harkovu, kralj takratnih orjakov, je najbolj rasel od četrtega do štirinajstega leta. Kot sedemletni deček je bil že tak kakor odrasel mož. Z 12 leti je meril nad dva metra, v 14. letu 2 m 20 cm, v 24. letu pa 2'40 m. V času najhitrejše rasti je spal često po 36 ur nepretrgoma, ne da bi se zbudil. Popil je naenkrat nad dva litra mleka ali čaja ter pojedel za zajtrk 16 trdo kuhanih jajc ter 8 do 10 kosov kruha s surovim maslom. Za obed je pojedel skledo juhe, dva kilograma mesa, poleg tega pa še enega ali dva piščanca, nekaj rib, skledo zelenjave in hlebec kruha. Za večerjo je imel 25 jajc s kruhom, eden ali poldrugi kilogram masla in 6 do 8 litrov piva. Navzlic tej obilni pijači in jedači pa je bil zelo slabokrven in bledoličen ter ni učakal visoke starosti.